

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Figyelmeztetés.

A „K. Közlöny” szerkesztősége, szállását a szénutczában, Sik óház, 36 szám. tette át.

Előfizetheti Kolozsvárt Stein János úr középüzei könyveskereskedésében, valamint a szerkesztőségénél; vidékről minden postahivatalnál. Előfizetési díj félre 6 pf. évnegyre 3 pf.

Hirdetések 10 p. kr. beiktatási bélyeg díj.

s minden négyhasábos egy sor után 4 p. kr.-nak Stein középüzei kereskedésébe beküldése mellett kiadatnak.

Közlemény az erdélyi muzeum-egyleti ajánlatok iránt.

XXXV.

1402. Barcsai Gergely ur	500 pf
1403. Barcsai Ákos ur	500 „
1404. Földvári Sándor ur	500 „
1405. Domsa György ur és neje Sebestyén Károlina	500 „
1406. Kéméndi Váradi Ádám ur Caju s Valerius Ursus római hőnek Vezzel helységben talált veres gránit sarcophagját, egy abban talált ritka gyűrűvel, továbbá egy ölnyi magasságu faragványval ékített római síremlékkövet; érem-gyűjteményéből azokat, melyek a mások által felajánlottak közt nem lennének meg; több régi római gyűrűk fejébe foglalt metszvények viasznyomatát; négy db. domboru metszvényes római kőemléket, egy a kenyérmezei ütközet helyén talált s az idevezető kőpével díszített vas-keresztet, IV. Béla idejéből hadjárat korszakából különbféle alakú réz-nyilvesszővégeket és	300 „
1407. Kéméndi Váradi Gyula, pesti egyetemi jogász, Hunyadmegyében gyűjtött 500 db. kagylót és egy ásvány-gyűjteményt.	
1408. Ujfalvi Ádám ur	100 „
1409. Smó Lajos ur	100 „
1410. Sándor László ur	100 „
1411. Woth József ur egy olaj-festvényt Szvoboda Rudolftól, értéke 100 pfít.	
1412. Turnai Karaszek Ignác ur kétszáz tíz darab ezüst és réz-érmet.	
1413. Turnai Karaszek Árpád 81 db. könyvet.	
1414. Gyarmathy János ur egy r. r.	5 „
1415. Tókai Pál ur egy rendes részv.	5 „
1416. Kapronczai Dániel ur egy r. r.	5 „
1417. Vogel János ur egy rendes részvényt	5 „
1418. Beregszászi Ferencz ur egy r. r.	5 „
1419. Beregszászi Sándor ur egy r. r.	5 „
1420. Babb János ur Kolozsvár városa muni-cipiumát 1605-beli kéziratban, 30 db. régi érmet és egy rendes részvényt	5 „
1421. Lemény Ferencz ur egy r. r.	5 „
1422. Kenyeres Károly ur két r. r. évenként	10 „
1423. Jakó Ferencz ur két r. r. évenként	10 „
1424. Pánczél Joachim ur két r. r.	10 „
1425. Kovács János ur egy r. r.	5 „
1426. Mayer József egy rendes részvényt	5 „
1427. Joos Elek ur egyszer mindkora	30 „
1428. Séra György ur egyszer mind	10 „
1429. König Károly ur egyszer mind	10 „
1430. Rácz József ur egy db. Apafi-pénzt 1693-ból.	

(Folytatása követik.)

A MAGYAR BOR KELETEN.

Bukarest, ápril 28. 1857.

Fejlődő hazai iparunk, és kereskedelmünk érdekében bátor vagyok egy indítvánnyal fellépni.

A keleti kereskedésnek tagadhatatlan, hogy Oláh és Moldovaországok kapui, hogy a kereskedés maholnap nagyobb kiterjedést és lendületet nyer ez uton, kétségkívül, Magyarhon és Erdély legelső szomszédai a mivelt Europa felől; s mégis e hon oly keveset tud, ily értelemben edes hazánkról, oly kevéssé van honi iparunk és kereskedésünk itt képviselve, mintha chinai falak választanának. — Az igaz, hogy edes hazánk gyarmatai nem versenyezhetnek a nyugoti gyáróriásokkal, de a gyártmányok helyett vannak nekünk termékeink, melyek bármely égalj termékeivel kiállják a versenyt, és ezek Magyarhon és Erdély nemes borai.

Ugyis már a magyar borokat kezdi ösmérni a világ, szerepelni kezd a világkereskedésben, s nyugotfelé már is tetemes megrendelések és küldemények történtek.

Nem volna-e czélirányos a pesti borsarnok, s más több borgegyesületek mintájára, és különösen a pestivel, mint hatalmasabbal egyesülve, és egyetértve Erdélyben is egy borsarnokot alapítani? hogy ez, és ily védszerek által hiteles és becse nem veszélyeztetve, foglalja el egyszer a nemes magyar bor méltó helyét a világkereskedésben.

Nem volna-e czélirányos keleten alkalmas lerakó helyek, és hiteles bizományosokról gondolkodni idejében? míg a nyegleség nem állja utunkat. — És ezen helyek Bukrest és Jassy, hol a fogyasztás tetemes, és ezeken keresztül Galatz, Braila, Odessza és Konstantinápolyba.

Mely tárgyban, felszólítva, magam is mint ösmerős szívesen szolgálnék utasítás és ajánlatokkal.

Piaczai keletnek, s különösen e honnak el vannak árasztva francia borokkal, árak rendkívül magas, s mégis a fogyasztás napról-napra növekedik, a fogyasztó közönség más jót nem is ösmer, ösmerné csak Magyarhon s Erdély nemes termékeit a magok eredeti valóságában, kétségkívül és ösmeretség nem válna hátrányára nemzeti kereskedésünknek.

Borászata e honnak birálaton alól áll, a szállóimvelésre kevés gond, nemesítésére pedig éppen semmi nem fordítatik. Oláhban az egyetlen dragasáni hegylánc képviseli a jobbacska bort; Moldovában Odobest, de ezek is többnyire idegen haszonbérlok kezeiben vannak, s innét kerül ki a piacainkon levő drága francia boroknak egy része.

Nem lehetne csekély indítványomat hazai kereskedésünk előnyére felhasználni?

Szóljon hozzá, ki jobban érti, s próbáljon, kinek kezeiben mód és alkalom van.

Csekély véleményem szerint, „audaces fortuna juvat”, s ha mint nemzet élni akarunk, ápoljuk nemzetiségünket otthon, de ne késünk, s ne mulasztunk megvetni alapját a külföldön jövődöbeli kereskedésünknek.

MESTER EDUÁRD.

Bukuresti érdemes barátomhoz volt szerencsém már e laphoz fellepésemkor kérést intézni az iránt, hogy az aldunai tartományokban széttekintve, véleményt adjon, minő üzlettárggyal lehetne ottan leginkább piacot Erdély? hasonló tettelem konstantinápolyi tisztelt ismerőseimmel. Ezen fennebbi indítványt első lényeges mozzanataként tekintem kiható terménykereskedelmi tervezeteinknek.

A borászatot, már a múlt évben a M. Sajtó hasábjain első legfontosabb pénzforrásunknak nyilatkoztattam ki. Svaiczai érdemes író-társunk, ki a borkereskedésben nagy összeköttetésekkel kérkedhetik, ismert hazafiassága által kezességet szolgáltat nekünk, hogy a magyar bor hitelének terjesztésére a nyugoti piacokon közremunkál; most vezércikkünkben szíves huzgalommal idévelünk egy keleti szótartot.

Bukurestben udvari gyógyszerész Steege Adolf ural foghatjuk annak idejében megnyitni borkereskedési közlekedésünket, kinek e téren összeköttetése Párizs és Londonig kiterjed; Svaiczban K. K. Kam tisztelt munkatársunk, szintén fényes összeköttetésű borkereskedő, állandó részen, ezen fontos természetűi cikkeink terjesztésére.

A mint Oláhban értesülünk, Steege ur már Havas ur borsarnokával érintkezésbe tette magát, megnyitni keleten a magyar borok piacát, s így borkereskedésünk új vonalainak előmunkálatai már megkezdődtek.

LONDONI ÉLET.

HUMORESZK.

K. . . 161.

I.

Ki azt hiszi, hogy most a londoni angol életről fog olvasni, legokosabban teszi, ha ezen firkát olvasatlan hagyja, mert isten bizony csalódni fog.

Londonban magyarok is vannak, élő magyarok, kik — mint írva van — véresverítéssel keresik kenyerüket. Azaz hogy keresnek ha . . .

Mielőtt tovább mennénk, legalábbis három ha-val kell megösmernedünk.

Az első, ha munkát találának.

A második, ha dolgozni tudnának.

S a harmadik, ha akarnának.

Van olyan nemzeti uram-bátyám Magyarhonban akár hány, ki ezen három ha-n — jó kedvében — egy szuszra túl tudna adni. Ilyen formán: ha! ha! ha! . . . S ha ezen jó kedv ebéd után találán, talán még egészségére is válnék?!

Egészen másképp van a dolog a Paradise-street (Paradicsom-utca) sarkán lakó magyarokkal. Annaira másképp, hogy ha nemzeti uram-bátyámék velem jönnek, meg fognak győződni, (ha még olyan jó kereszténynek lesznek is) hogy a Paradicsom-szegetlet még nem Paradicsom, és hogy ott lakó barátaink ha szállal sincesnek közelebb a paradicsomhoz, mint nemzeti uram-bátyámék Szegeden, Debreczenben vagy a Réz-alján.

Semmit se confundálja ez a szönyeggel bevont szoba; lépjenek réd bátran. Gróf Karvay Laci lakik itt. Éjjel-nappal szabad bejárása van ide minden magyarnak.

Látják, ott egy ágyon, Dumas regényével kezében, ez Karvay Laci maga. Már három napja, hogy bicskával se lehet egy szót vájni belőle.

Azon a megfordított széken pedig van szerencsém bemutatni, néhaivá vált kapitány Vágó Imre ő századosságát. Hogy

mért van kinyitott bicska kezében? Elmondom. Hát ő bizony várja a sült galambot, hogy atlakirozhasson. S minthogy már közel huszonnyé órája, hogy falatot se evett, a sült galambot csaknem bizonyosnak tartja.

Uram-bátyámék! kegyelek életökben olyan sok bakot lőttek, semmibe se került vón egy öczombot magokkal hozni ezeknek az éhes atyafiaknak, mert tudja meg uram-bátyám! hogy Vágó Imre senki más, mint kegyelmed unoka-öcsöce.

De, oh bocsánat, ezerszer bocsánat, edes uram-bátyám, itt a sarokban ül Makacs László, az élcekefaragója. Vigyázzanak! Hogy szürkül a feje! Ne higyenek neki; a kül-szín csál. Becsületemre mondom, még nem látta huszonévesen a tavaszt. A sok vicz ösziti, semmi más Ördög, nem vicz. Hiszen oly mozdulatlan ül ott, mintha szobor volna! Az is vicz, azt a falon függő sonkát akarja kivézeni. Az igaz, hogy az a sonka csak festve van, de ez László urat nem confundálja; s szóltan elragódniék rajta egész sötétig. Sőt, ha gyertyája lenne, tán még tovább is; de nyílik az ajtó, nyílik Huszár Pista trombita-alakot viselő szája, s tele torokkal kiáltja: Hajrá fiuk, vígan fiuk! jó hír.

Londoniasan szólva, a három gentleman talpra ugrik, s olyan éljént rikolt, mint annak a rendje.

„Halljuk azt a jó hírt, halljuk!”

„Fiuk, jó hír!”

„Hogy a kozák szalaszszon meg, süsd ki már, munkát kaptál?”

„Dehogy kaptam, dehogy kaptam; fiuk, jó hír!”

„Pénzt kapott, pénzt kapott!” kiáltá neki ugorva Makacs, „pénzt kapott, csengetett Laci, hogy jöjön az a leány s hozzon sonkát, beafsteakot, sört. Eljen a huszár! gyere, hadd csókoljalak meg te . . . ki a pénzzel.”

„Fiuk, egy fillérem sincesen. De azért fiuk, jó hír, fiuk, jó hír!”

Huszár Pistának még a csizmahúzóját is megmotozták, de a hol n'cs, ott nekeress. Pista igazat szólott, neki fillérje se volt. „Beszélj már, mi az a jó hír, mert mindjárt beléd ütöm ezt a bicskát.”

„Fiuk, jó hír, fiuk, jó hír!”

Puff. . . Ez a puff nem volt semmi más, mint Dumas Sándor jeles regénye, melyet gr. Karvay egész becsülettel Huszár Pista fejéhez vágott.

Pistát Dumas regénye csak lelkesíté, s elébbi hangjának octávján kiáltá:

„Fiuk, jó hír! ebédre vagyok hiva!”

„Csakhogy egyszer már kisütötte.”

„Dehogy süttöttem, dehogy süttöttem, még csak most akarom elcsúzni. Laci, kérlek, a galát.”

Ha, ha, ha . . .

A három gentleman oly jóízűen nevetett, mintha ők lettek volna ebédre hiva, sőt mintha már ebéd után lettek volna.

De mindennek van vége, vége lett a nevetésnek is s Makacs László ur nevetését elfojtva, tudatá, hogy nincs se frakk, se fehér mellény, se fekete nadrág.

„Laci, kérlek ne öl meg, mondjad, hogy ez a bolond csak tréfál; ugye e ither van a gála.”

„Ithon van fiam Pista, ithon van. Nesze.”

Gr. Karvay három jegyet nyújtott át Huszárnak, melyekből ő szomorúan győződött meg, hogy a gála csakugyan zálogházban van. „Fiuk, fiuk, meg vagyok löve,” kiáltá, a kerevetre vágva magát.

Mikor Pistát motozni indultak, Makacs intésre gr. Karvay csakugyan csengetett volt s most egy csinos irleány lépett a szobába, ura parancsát várva.

„Menjen ki, csak tréfából csengettünk.”

„Az urfiak mindig csak hiába járatnak.”

„Hagyja el, ne viczeljen.”

„De kérem alásan, már 4 óra . . . nem parancsolnak valamit ebédre?”

„Mondtam már, hogy ne viczeljen,” rivalgott rá Makacs, „nem eszünk ither, ebédre vagyunk hiva!”

„Eljen Makacs!” kiáltá nevetve a publicum.

„De sokszor vannak ebédre hiva az urfiak” jegyzé meg mentében Abigail.

Igy hát ma nem eszünk nagy kalánnal, sohajtá Huszár Pista.

„Alkalmasint kicsivel se, szóla közbe Makacs.

„Eszel fiam Pista, eszel és pedig nagy kalánnal,” kiáltá ágyáról felugorva gr. Karvay. „Levetkezünk mind, ruháinkat bevágjuk a három arany-golyóhoz (a három arany-golyó Londonban mindig a zálogház czímére) a galát haza hozzuk, Pistát pucza teszszük s ebédre küldjük.

Csak a vasut az, minek létesülte minden lehető jobb lételt, szabadabb kereskedési mozgást feltételez... ez az, mely feltételezi országunknak mostani nyomorából lehető kibontakozását, ez az, melyre a megerősítést az Uralkodó Főlségtől oly esengve várjuk. Ennek előbb-utóbb be is kellend következni, magas kormányunk reformjainak természetes logikája szerint minden tartományaiban a közlekedési vonalaknak meg kell nyitniatnia.

Nekünk addig, míg ezen ohajtásunk a teljesülés perczét éri, temérdek előkészületi teendőknek lesz.

Ezen teendőkre időszakonként figyelmeztetni fogom hazámfiat.

Mostani tárgyunk köréhez szölvá azonban, ki kell fejeznem, hogy borászatum felvirágzására, s kereskedelmi kihatásának eszközzésére, mit sem tehetünk egy Kolozsvártól létesítendő **borcsarnok** nélkül.

Sietve kell megvetnünk egy borcsarnok alapját, erre elég felhívásul szolgálhat mind bukuresti, mind genfi tisztelt ügybarátaink, lapunkban láthatott felszólalása.

Hogyan lehetne, minő szerkezetben egy borcsarnokot felállítani, e körüli véleményemet csak szükség esetére fogom később nyilvánítani, minthogy egy szintoly ismeretes praktikus borteremestő, mint szellemteljes publicistai cikkeiről ismert munkatársunk ígérte birom, hogy egy borcsarnok ügyébeni indítványát lapunk hasábjain rövid időn megteendi.

Várjunk e korszerű ígérte beváltására, addig is gondolkozunk ez oly igen érdekes tárgyról, mely Erdély és Magyarország földipari felvirágzásának egyik legfontosabb kulcsát képezi.

DÓZSA D.

A FELSÉGES URALKODÓ PÁR KÖRÜTJE MAGYARHONBAN.

Pest, máj. 5. A Felsőes Császár és Apostoli Urunk Királyunk s Fejedelmi Asszonyunk Ő cs. kir. Felsőesük tegnap délután ágyuk dörgése és harangok zúgása közben a „Sas” nevű gőzösön számos gőzhajóktól kísérve az ország fővárosába érkezett, s a pesti oldalon partra szállott, a honnan a már eleve kitűzött rendben a roppant számmal összesereglett népnek harsány örömkialtásai közt tartak ünnepélyes bevonulását.

Hivebb és pontos leírását e fejedelmi ünnepélynek nem adhatjuk, mint midőn azt a magyar hivatalos Budapesti Hírlap után átvesszük.

Ausztria történetébe újra egy örökre emlékeztető, Magyarország és ennek fővárosa történetébe újra egy feledhetlen nap van bejegyezve.

E nap a sok millió szív által hön várt május 4-dike 1857, melyen Magyarország örömtől lelkesült lakosságának megengedtetett, legkegyelmesebb Uralkodójának k, a mindenki által már is hön szeretett Honanyának először teleni lábához hódolatát.

Ő cs. kir. Felsőesük ünnepélyes bevonulása a két testvér-városba, a régi tisztes Budára, mindkét várost oly lelkesülettel töltö el, mely ily mértékben érezve, még sokáig viszhangozni fog mindazok szívében, kik szerencsések voltak, a nép Uralkodója iránti szeretetének tanui lehetni. Reggel 6 órakor küldé az ágyuk első dörgése az első örömdülvölet Budapestről Ő Felsőesük elé, és egyszersmind jelenté a várakozó népnek a rég ohajtott szerencse valóságát, Ő cs. kir. Felsőesüknek Magyarország határára lépését.

Az utcákon kora reggel óta hullámozó néptömeg már dél-

tájban ügyekezett biztos helyet szerezni, hogy Felsőes Uralkodóját, a hön szeretett Honanyát színről-színre láthassa.

Déli 2 órakor, midőn a kirendelt cs. k. csapatok a számukra kijelölt helyeket elfoglalni kezdték, már valamenyi házak ablakait azon utcák és téren, melyeken át a császári menet utját veendő volt, ünnepi díszöltözékű delnők számtalan koszorujától elfoglalva leheté látni: s maga az utcákon sűrű tömegben hullámozó nép örömteljes várakozástól sugárzó arczeal nézett eléje az ünneplés pillanatnak.

4 óra 15 perczkor a Margit-szigeten alul állomásozott ágyunaszádon kezdődött ünnepélyes ágyu-salve hirdeté a váró népeességnek, hogy a cs. k. yacht a két testvér-város határába érkezett, s ágyudörgés és a számtalan nép örömkialtásai közt a hajó 4 óra 25 perczkor a kiszálló helyen kikötött, és Ő cs. kir. Felsőesük, Ő cs. Felsőes Albert Főherceg Magyarország Főhercege, Ő cs. Felsőes Vilmos, Leopold, Ernész Főhercegek, továbbá a bibornok herceg-prímás ur által az igen nagy számban egybegyűlt cs. k. titkos tanácsos, kamarás és asztalnok urak, a papi méltóságok és Magyarország nemességének élén, tiszteletteljesen fogadtatva, a két testvér-város földre léptek.

Midőn Ő Felsőesük a paron állított pompásan kirisztelt pavillonba léptek, a polgármester Pest városa község tanácsával részcsüt a magas szerencsében, Ő Felsőesüknek a város hódolatát következő szavakban tenni:

„Cs. kir. Apostoli Felsőesük!”

Pest városa képviselői Felsőesük szent személyeihez közednek, hogy határtalan alattvaló hűségük tiszteletteljes hódolatának kifejezését lábaikhoz tegyék.

Ezen hűség, mit a pesti polgárok mindig legrégibb, legdrágább örökségükül őriztek meg, ma a lelkesült öröm ezerszeres kiáltásaiban tör ki, mivel Isten eljőni hagyá azon napot, melyen ezen város polgárai szeretett Uruk s Császáruknak s imádott Császárnőjüknak hódolhatnak.

Vajha ama napok, melyekkel Felsőesük minket megajándékozni méltóztatnak, Felsőesük jóindulatú szívében azon hit meg-szilárdításához járulnának, mikép ezen város polgárai, mely el-séged áldásai alatt oly láthatólag felvirágzik, hálás szeretettel s örökös hűséggel ragaszkodnak Felsőesükhöz, mikép ezen hűség legfőbb boldogságuk s legfőbb buszkeségük, melylyel lelkük mélyéből vídámán kiáltják:

Éljen Ő Felsőesük a Császár!

Éljen Ő Felsőesük a Császárné!

(Éljen!)

Ő cs. kir. Apostoli Felsőesük erre kegyteljes szavakban méltóztatott megelégedését Pest városa lakosainak fogadása fölött kifejezni.

A már azon pillanattól kezdve, midőn Ő cs. kir. Felsőesük a partra léptek, mozgásban levő ünnepi menet, ekkor Császár Ő Felsőesük és Császárné Ő Felsőesük fölvező sorába.

E pillanatban a mindinkább sűrűdő lakosság örömrádala tetőpontját érte, s hatalmasan fölhangozó áldás kiáltás kísérte a legmagasb Uraságokat a közeli testvér-városba. — hol Ő Felsőesük Buda várának vízi kapujánál állított diadalkapuzhoz érve, Buda városa polgármestere és község tanácsától ez utóbbi város hódolatát a következő beszédben elfogadni méltóztatott:

„Az ország fővárosának leghűbb engedelmségű képviselői a legmélyebb alázattal bátorodunk Felsőesükhöz legkegyelmesebb Urunk és Császáruknak s Ő Felsőesükhöz a Császárnéknak e városi terület határain legalázatos hódolatukat lábaikhoz tenni.

A lelkesedett üdvözlal, melylyel a Felsőes Császári Párt Magyarországon az egész ország üdvözlal, ezerszeres viszhangoz talal az itteni lakosság szívében — mindazon szívekben, melyekben a valódi polgárerény a Felsőes Császári Házhoz leghűvabb ragaszkodást, mint legrágább kincsét, őrizi.

Ha az imádott Császári Pár legkegyelmesebb látogatásának ezen örömrádala közepett mégis némi félénk érzés lopódzik szívébe, az csupán azon aggodás, hogy gyöngye erőnkkel mögötte maradunk azon hatalmas benyomásoknak, melyeket Felsőesük egy oly országban tett diadalutjából hoz, melyet a művészet és természet már oly gazdagon megáldott.

Méltóztatassék mindazáltal Felsőesük szíveinkben olvasni, melyekben a büszke lelkesedés azon babér fölött, mely a Császári homlokot ékesíti, a legbensőbb hála a császári uralkodópálca

áldásaiért kitörölhetlen vonásokkal van bevésvé; e szívekben Felsőesükhöz olvasni méltóztatik, hogy Buda polgára Császárijáért él és hal, s hogy Császári Uráért hű odaadásban s az imádott Honanya lángoló tiszteletében e város polgárait nem mulja fölül senki! — senki! — (Éljen!)

Ő Felsőesük itt is talált kegyteljes szavakat, hogy Buda városát további legkegyelmesebb jóakarattal bírta.

A budai császári várba megérkezve Ő cs. kir. Felsőesük, a fenséges Főhercegek előlépdelése mellett, rövid időre a belső termekbe vonulni méltóztatott.

Kevéssel azután, hogy a szokatlanul nagy számmal egybegyűlt cs. k. titkos tanácsosok és kamarások a nagy teremben, az ott várakozó összes ország nemességhez, a cs. k. hatóságokhoz, s a két testvér-város képviselőihez csatlakoztak, Ő cs. kir. Felsőesük is megjelentek a nagy teremben, és itt végül az ország nevében bibornok hg. primás ő eminenciája által magyar nyelven tartott következő beszéddel üdvözlöztettek:

„Császári Felsőesük, Apostoli Király!”

Legkegyelmesebb Ur!

A magyar nemzet mai napon legforróbb kíváncsát látja teljesülve, midőn azon magas szerencse éri, mind Felsőesükhöz, mind Császárné Ő Felsőesükhöz honunkban üdvözlöztetni s a hű alattvalók hódolatát Felsőesükhöz trónja lépcsőjéhez letehetni.

Nincs szó, nincs nyelv, mely túlárado örömrádala nagyságát kifejezni képes lenne, s azon szívélves hálá-érzelmeiket, melyeket nem csak mi érzünk ez ünnepélyes pillanatban, kik oly szerencsések vagyunk császári és királyi Apostoli Felsőesükhöz szentelt személye előtt megjelenhetni, hanem velünk egyszersmind sok ezren éreznek! ily háláérzelmeiket táplál minden magyar, sőt az egész nemzet — mert alkalma nyílik, a veleszületett alattvaló hűséget, engedelmséget és legragaszkodóbb gyermeki szeretetet most először Ő Császári Felsőesükhöz, magas szon Honanyánk-nak kifejezni — boldogó megjelenésében a nemzet a császári kegyelem jobb és leggyöngédebb bizonyítványát, a szilárd bizalom kétségtelen zálogát és reményeinek biztos horgonyát szemlélteti. — Ezen érzett üdvözlöjükhöz Császári Felsőesükhöz s a magyarnak sajátos nyíltzívűséggel kiáltunk föl: Isten hozta Felsőesükhöz!

Császári Felsőesük, Apostoli Király! Felsőesükhöz atyai érzülete gyöngédebb bizonygát e nemzetnek nem adhatta volna, mint az által, hogy bennünket annak jelenlétével boldogítani méltóztatott, ki Felsőesükhöz szívéhez legközelebb áll, s örömeinek és gondjainak részese, — Császárnéknak és Királynéknak jelenlétével. Felsőesükhöz ez ország iránti gondoskodásának s kormánybölcsességének semmi világos jelet nem adhatta volna, minthogy hosszabb időre szándékba vett ittele alatt a nemzet érzelméről, szükségéről és ohajiról személyesen meggyőződni méltóztatik.

Mi, kik Felsőesükhöz már sok, mind szellemi kifejlődésünkre, mind anyagi lelkeink elmozdítására célzó hasznos és böles intézkedéseket köszöntünk, Felsőesükhöz e körüjtől csak áldást és jólétet remélhetünk. — Mi magunk részéről készek vagyunk Felsőesükhöz legmélyebb alázattal azon biztosítást adni, hogy atyáink szelleme még folyvást él e nemzet fiaiban, minél fogva az, ha Felsőesükhöz magas trónjának védelme kívántatnék, ma is ugy mint hajdan, felkiáltana: „Életünk és vérünk!”

Mig most rendtelten alattvaló hűségünket s hódolatunk kifejezését ismétljük, és ez országot mind Felsőesükhöz atyai kegyelmével, mind Ő Felsőesükhöz Császárnéknak és Királynéknak boldogító anyai kegyelmébe ajánljuk — esedezünk a Mindenhatóhoz, hogy leggazdagabb áldását Felsőesükhözre, a reményteljes ifjú Főhercegnőkre s az egész Császári házra árasssa! hogy Felsőesükhöz trónja ragyogó és dicsőleges legyen! hogy kormánya szerencsés és boldogító legyen! és Felsőesükhöz népeinek halála között sokáig, sokáig éljen! (Éljenek!)

Erre Ő Felsőesük ugyanazon nyelven mondott válaszában az országot további legmagasb atyai pártfogásáról következőleg biztosítani méltóztatott:

„Örvendek, hogy ezuttal ismét ide jöhöttem, a Császárnéknak e szép hazát megmutatni. (Éljen!) és személyesen is meggyőződni szeretett Magyarországom állapota és szükségéről. (Éljen!)

Folytonos ügyekeztem, e honnak, mint egész birodal-

„Felsőesükhöz gondolat, legalább helyettünk is eszik.”

„Ugyan. Éljen az új indítvány, éljen a gróf. Nehány percz alatt, kolozsvárián szólva, a négy férfiú ezivilbe öltözött, s a csinos ir Phyllis négy kabátot, négy mellényt és ugyanannyi nadrágot vitt a három arany-golyóhoz. S hozott vissza 10. olvasd, tíz shillinget és a gálát.

Abigail várakozás-feletti eljárásáért egyshillinggel vala jutalmazva, melyet ő, Makacs László gyönyörűségére, egy ígéző pukkerli kísértésben vett át.

„És most édes Abigail, itt van hét shilling, hárommal hozzá sonkát, egygyel krumpolt, kettővel kenyeret, azzal az utolsóval pedig két itcze sört. Frisen.”

Mire Huszár Pista magát gálába tette, a lakoma elkészült, s mikor kűtő-kalapját fejébe vágta, egész megelégedéssel kiáltotta:

„Fiuk, fiuk! ugy látszik, ma mind nagy kanállal eszünk. Isten áldjon. A viszontlátásig!”

En is hasonlót kívánok nemzeti uram-bátyámknak.

EPERFA-NEVELÉS ÉS SELYEMTERMELÉS.

(Folytatás.)

Szászvároson, Galarattin kívül csak Brádi és Borsos termeltek gubókat adatak be selymet. Az eperültetvény tenyészik. Középszolnok-megyében csak Ér-Sz.-Királyon, Király-Darócson, Ákoson, Mindszenten és Mihályfalván magánosok által neveltetnek némileg hernyók.

M. Vászárhelytől fél singre nőtnek az epervelések, de a tanács nem tudja, mit kell tovább velők tenni.

Küküllőmegyében M. Bényén csak b. Radák Ádámra, Erdő-Szentgyörgyön pedig gr. Bethlen Krisztinára, gr. Kendefinré-szorikozik a selyemtermelés.

Szebenmegyében a haladás kevés. Brassóban kevés magánosok foglalkoznak a bogár-neveléssel és ezek jó következzel.

Fogarasmegyében túl az Olton, az alsó-járásban semmi sincsen téve, a felsőben vannak néhány eperfák. A multi ta-

vaszon Galarattitól vetelt mag nem csirázott, az Olton innen minden előbbi állapotjában van.

Szászsebesben az eperültetvények jó növesben vannak. Bogárnevelés, a levél hiánya miatt, igen csekély.

Károlyfejérvárt a selyemmiveléssel a kezdet megtörtént.

Hunyad és Zarándmegyében a selyemmivelésben jó előmenet és csak a nemességűtől.

Erzsébetvárosban a szőlőhegyekben teszik a vetést, s a közelebbi tavasszal elültetik.

Medgyesen az epervelés részszertint plántává nőtt.

Felsőfejér, Udvarhely, Tordamegyékben és a sepsi-szentgyörgyi járásban semmi előhaladás.

Hasonló tudósításokból 1786-dik év negyedik szakában ki jön: hogy a selyemmivelés a megyékben előmenetelt nem tett, Kolozsban és Középszolnokban csak kevés ültetvények telttek: miért a királyi kormány 1787-ben ápril 2-án Galarattit felszólította, hogy minden tisztségnek küldjön epermagot s vetését oly helyeken, hol a sikerhez remény lehet, eszközölje s mivel továbbá több városokban jó következzel ültetett az eperfák, ennek tapasztására fordítassék figyelem.

1786-ról Galarattitól a selyemtermelésről egy teljes tudósítás kívántatik, de hogy e kíváncságnak megfelelt-e arról az irományok nem szólnak.

A selyemmivelés-utasításról Galarattinak 1787-ben március 13-án az alhatóságokhoz 300 német, magyar és oláh nyomtatványok, ingyen való kiosztás végett, elküldettek.

1787-ben március 29-én tudósítja Galarattit a királyi kormányt: hogy a multi évben az elvetett fejér epermag jól tenyészett: tudomása szerint vagnak a falukon több magánosoknál feles gubók, a nélkül, hogy beadattak volna s ő maga is három helyen maga számára termelt egy mázsa selymet, mely jóságára és áruka nézve az olasz selyemmel vetekedik; egyszersmind kihirdettni kéri, hogy nála selyembogár-tojások vagnak 1 forint, s ő ezért a fizetést a gubók beadásáig várja.

Ezen megtalálásra felel a királyi kormány 1787-ben ápril 17-ről kelt kör-rendeletével az egyszersmind felhívja Galarattit, hogy a megyéket és városokat epermaggal lással el.

Az 1787-diki 1-ső negyedi tudósítások nagyobb részint szóbeli leírásai az előbbi hasonlóknak, mi több, mint közö-

nyösség az akkori kormány részéről, ezen hasznos miveltési ág iránt. A királyi kormány ezen tudósításokat csupán tudomásul veszi.

A királyi kormány a kívánt fennebbi körülményes tudósítás helyett 1786 Galarattitól 1787-ben május 8-án csak azon jelentést veszi, hogy ő újabban osztott ki epermagot, és hogy az előbbi év ültetvényei Déván, Szászvároson, Károlyfejérvárt, Szászsebesben, Szebenben, Medgyesen, Segesvárt, Ujgyházon, Nagysinken, Kálhalm, Fogarásban, Vajda-Récsén, Brassóban, Sepsi-Szentgyörgyön, Naszódon, Beszterezén, Dózson, Kolozsvárt, Tordán s N. Enyeden jól sikerültek.

1787-nak második negyedéről a kerületi hivataloktól csak kevés tudósítás teltett; e szerint Háromszéken kevés előmenetelt tett az ügy, Középszolnok-megyében sok helyen elpróbáltatott a selyemtermelés; Belsőszolnokban, névszerint Dézsen és a dobokai kerületben az eperültetés jól sikerült; Tordamegyében, Beszterezén és némely más helyeken hasonlólag; Szászvároson a nagy tél sok ültetvényeket elrontott.

Ezen tudósításokra azt jegyzi meg Galarattit, hogy itt a szorgalom és jóakarattal inkább jöhét tekintetbe mint az éghajlat, az eperfanevelés tekintetében; azért azt kívánja, hogy az eperfanevelés tovább is szorgalmaztassék, mert e nélkül selyemtermelés nem lehet.

A királyi kormány 1787-ben december 17-dikén némely hatóságokhoz ez értelemben rendelkezik és iránta az udvart tudósítja.

1787-ben december 31-én végre az iránt tudósítja Galarattit a kir. kormányt, hogy hiába várja ez évben a magánosok által termelt gubókat, eddig csak 40 fontot válhatott be, az egész ez évi termelés mintegy 1½ mázsára megyen, több lenne az, ha ő a multi év szerint maga is termeléssel foglalkozott volna; de akadályoztatott részszert n a multi évi selyem feldolgozásában szüntelen működött fonóda felállításával és azzal, hogy Szebenben egy fának leveleiről hallatlan árt 6 frt 40 krt kívántak, részszert pedig Segesvárt az eperfák kiültetésével.

TUNYOGI JÓZSEF

rev. ref. tanár.

(Folyt. követh.)

mamnak, közjólétét előmozdítani és ez által hű alattvalóim köz-megelégedését is biztosítani. (Eljén!)

Már válaszában folytatában többszöri élénk „Eljének” által felbeszakitva, Ő Felsége még alig végzé beszédét, midőn az egész fényes gyülekezet teljes örömríadálban tört ki, mely itt valódi lánglelkességgel emelkedett.

Ő cs. k. Felségei azután az erkélyre kilépni méltóztattak, hogy ott magokat a váruddarban egybegyűlt vidéki községek képviselőinek megmutassák. — A közel hegyek ormain viszhangozó riadó üdvözlést, mely a beláthatlan néptenger kebléből a forrón szeretett legkegyelmesebb Honanya megpillantásakor kitért, bizonyára a legfényesebb biznysága volt annak, hogy a szép Itáliának még alig elhangzott örömríadása, az ép oly gazdagon megáldott magyar hazában és lakóinak szívében teljes tiszta viszhangra talál.

Ezután az e közben rendezett menet a cs. kir. udvari személynét előlépdelése mellett a templomba indult, az ott tartott ünnepélyes Te Deumon jelen lenni, melyet ő eminentiája a bibornok herceg-prímás, számos papság segédlete mellett tartott, melynek végével Ő cs. kir. Felségei ismét, az összes udvari személynét előlépdelése mellett, a legmagasabb lakosztályba visszavonulni méltóztattak.

Ezzel az ünnepélyes bevonulás végét érte, Magyarország az annak minden részéből összegyűlt tükös tanácsosok-, kamarások-, a nagyszámú egyházi méltóságok- s a számos fensőbb s alsóbb nemességben méltó képviselőket, a nép hű ragaszkodása s alattvalói hűsége a még mind viszhangozó örömríadálban tiszta valódi kifejezést talált.

A budai tisztes cs. várpalotának jutott azon szerencse, miképp az oly hön óhajtott legmagasb vendégeket falai közé vendégszeretettel befogadassa, s a belföldi s a messziről ezrenkint ide özönlött nép epedve várja az utcákon az alkalmat, hogy Felséges Fejedelmének s a legkegyelmesebb Honanyának láttára megújult örömríadálba törhessen ki.

Dézs, május 3-án 1857. (A társalgási egyesület ujonani alakulása; ár viz.) A dézsi társalgási egyesület ma lépett fennállásának 23-kévébe s a jövő esztendőre is megalakult, az eddigi s felsőbb helyen is jóváhagyást nyert szabályok mellett. A múlt évi számadások vizsgálata rendén a pénzeszarnoki kimutatásból kitűnt, hogy az egyesület múlt évi bevételé 3054 ft. 17 kr. kiadása 2861 ft. 1 1/2 kr. ment 193 ft. 14 1/2 kr. pénzárú maradványig. A részvény a jövő évre is 5 pfint maradt, a kölcsön könyvtári részvény 4 frtp. Az igazgató-választmány tagjaiul szavazat-többséggel a következő tagtársak lőnek megválasztva. Igazgatók: Pataki Dániel és Keszler János. Pénztárnok: Márkovics István. Könyvtárnok: Kovács Samu. Választmányi tagok: Medvécs Mihály, Medgyes Lajos, Vér Zsigmond, Racz József, Czecz Kálmán. Jegyző Pataki Ferencz. A következő hírlapok és folyóiratok vannak megrendelve: Kolozsvári Közlöny, K. M. Futár, Pesti Napló, Magyar Sajtó, Magyar Néplap, Vasárnapi újság és Politikai újdonságok, Hölgyfutár, Lipcsei Illustrirte Zeitung, Ostdeutsche Post és Siebenbürger Bote. Könyvek vásárlására a múlt egyleti évben 100 vfrt. fordított, a jövő évben mivel annyi rendkívüli költségeink nem lesznek, két annyi összeg fog e célra fordíthatni. Az egyesület 2500 rft. tőkével s szép könyvtárral, saját eszesen rendezett s butorozott lakal bir s napi szükségéin kívüli összegét jótékony célok előmozdítására fordítja. Résztvevő a gazdasági, színházi és muzeum-egyesületnek, egy szóval minden tekintetben megfelel szép hivatásának, mi a szellemi műveltség terjesztése, s józan eszmék forgalma által, hatni a nemzeti civilizációra. Múltán elmondhatjuk, hogy az erdélyi casinók sorában mindjárt, a kolozsvári után áll. Ez egyesület szellemi életéről ezután gyakrabban veend a Közlöny tölem tudósításokat, mert én az oly társulatoknak nem kis fontosságot tulajdonítok a mostani környülmények között, a melyek a socialis téren hatnak a köz-míveltségre s nemzeti csinosodásra. Ilyeneknek tartom én a nagy hazafi Széchenyi István felállítására alakult casino-egyleteket.

Az este tizenegyedfél órakor vészthirdető lövés, lármod és jalkiáltások verék fel álmaikból a lakosokat, melyek jelenték hogy vész fenyegeti városunkat; pokoli sötétség volt, a házak ablakaiban gyertyák gyújtattak, mindenki lámpával kezében sietett megjelenni a vész helyén, de hol egyik, hol másik uton fel lőn tartóztatva a folyam rohanó árjai által. Alig egy óra-negyed alatt a Szamos s leginkább a városunkon keresztül folyó Szajkó-patak medréből kidagadt árjai borított el a halászt, posta, kis és nagykirályutca legnevezetesebb pontjait. Iszonyú jelenetek merültek fel a szemlélő előtt, a víz-lepte utcák lakói igyekeztek megmenteni magokat és vagyonukat, hirtelen egész népvándorlás lőn rögtönözve; az anyák gyermekeiket, a férj nejét, a cselédek a butorokot emelék magokkal, a rohanó hullámok árjai elől; marhák ordítása, bi-valok böge, kutyák ugatása, a zuhogó záporos s süvöltő szél, vihar sziszegésétől vegyítve, oly rémes jelenetet idéztek elő, hogy már-már a világ vége jövedt jósálatának teljesedésétől remegünk, szemünk előtt uszák épület-darabok, szakadozó tutajok, ólak, élet-halál küzdelem közötti állatok. Midőn jelen soraim írom, még mindig vízben uszik városunk határának legjelentékenyebb része, túl a vízi forduló.

A várostól Mike-házig mind tenger, Nincsen annyi száraz hely, Hol a lábán megállhasson az ember. Az okozott károk mennyisége megbecsülhetetlen. — Meg kell említenem, hogy az árvíz által szinte semmi

tett túl a vízi forduló tavaly a jég verte el. Itt a commassatio! mondák gunyosan a tagosítás ellenségei, látván a vízben uszó határ-részt; most a kinek ott lett volna commassalt birtoka, megragadhatná a koldusbotot, az igaz; de a tagosítás több tagban is történhetik, mint a szerkesztő ur is megjegyzé mult levelem alatt, s a mezei naptárban megjelent cikkeiben: tehát éppen nem volt miért a tagosítás elvét, az árucikkkel éppen nem quadráló hasonlítás által népszerűltetni.

Az árvíz általi nagyobb károk megelőzésére sokat tett cs. k. járás-főnök Stromajer ur erőyes fellépése s buzgó tevékenysége, ki egész éjen át talpon volt, s mindent megjelent, hol szükségeltetett a segély; a lakosokat költöztette, s a megmenthetőket jó előre megszabadíthatni mindent elkövetett.

Ezen iszonyatos vész látására arról kezdünk gondolkodni: hogy mit lehetne tenni jövőre hasonló pusztítások megakadályozására, s mindjárt a már megkezdett szamos-szabályozási munkálatok jutottak eszünkbe, melyek folynak ugyan de nem kellő gyorsasággal, s még az értelmesebbek által se fogadtatnak helyesléssel, mivel sok költségbe kerülnek. Pedig soha se nagy azon költség, melylyel sokkal nagyobb károkat előzhetni meg: azért nyújtunk lehető segédkezetek s bizonyítsunk egész áldozatkészséget a szamos-szabályozási munkálatok folytatásában, hogy hasonló csapásoknak ily nagy mértékben reánk rohanásától némileg mentesítve s biztosítva legyünk jövőben. Nem a szerencse, jajveszeklés; hanem a tenni, segíteni tudás s el nem csüggedésből áll, a legerhesebb környülmények között is, a honfiai erény; mert hol

Nincs közérdek, nincs polgári lélek:

Én ott jobb jövőndöt, nem várok remélek.

R. L.

Marosvásárhely vidékéről. Április 19-dik óta csaknem szakadatlanul hullott az eső, a mi nemcsak az ekét verte ki a földből, hanem nagyon megrongálta a hidakat, ki öntött a Maros, a tók mint annyi feket szakitott vadállat rombolva dulakodnak, egyelővadt a mezőségen minden térség, vízben áll a rétség, a gátak elszakadtak, az örlés megszűnt, az utak járhatlanok, a hidak oda lettek. Most igen könnyű lenne a tók lecsapolása, s némelyek gondolkoznak is felőle.

MEZŐSÉGI.

Egerbegy. (Papválasztás.) Április havának 26-dikán tartatott az egerbegyi ev. ref. egyházban a papválasztás N. Enyedikori főgondnok ábrámsalvi mélt. id. Ugron István és t. esperes Basa Mihály urak jelenlétében és felügyelők alatti. Ezen diszes e. közönségnek becsületére válik az: hogy az időket érti, s a törvényt és jó rend igényeit tiszteletben tartja. A választás a legnagyobb csenddel ment véghez, melynek eredménye ez: eddig volt segéd pap tisz. Barabás József száznegyvenhat, tisz. Pánczél Károly ur tizenkét szavazatot nyertek, s így az első rendes pappá elválasztott. Nincs forróbb óhajtatunk, mint az: Istén virágoztassa a vallásos életet, a gyülekezet és lelkes közti viszonyt kölcsönös bizalom által fűzze szorosabbra, s tartsa meg mindvégig. Új lelkész urnak a nevelés szent ügyét szívére kötik, soha ne feledje azt: hogy templom és iskola két ikertestvérek, s csak jól nevelt nép képez jó és vallásos gyülekezetet, ebben áll Jézus egyházának méltósága, ebből fejlődik az állam valódi ereje és boldogabb jövőndője, nem mi mondjuk, de a tapasztalás és mivelt népek története igazolja ez örök igazságot.

N. *

Retteg, april. 28. (Vámok állása.) A napi sajtó feladata, hogy az egyes vidékek szükségait és helyzetét felmutatván, ez által az egésznek hű képét tüntesse fel. Ezen hivatás betöltésére adatokat nyújtani célja ezen sorainknak. Helységünk a közelebbi időben némi emelkedést tett, székhelye lévén egy ideig a járási hivatalnak, de abban a zavarban vagyunk, hogy nem tudjuk, vajon helységünk végén olvasható Dorf, vagy pedig híres vásáraink által kivitt Marktfecken (mezőváros) vagyunk. Megbocsásson a nyájas olvasó, hogy zárjelek közt is írunk... De tartozunk bármelyik osztályba, az igaz, hogy vásáraink híres, sőt még a nemrég felállított hetivásáraink is meglehetősen látogattnak; mindemellett az elmúlt husvétünnep előtt szekerünket törökbuzával megrakva, berándulánk Dézsre, azon édes reményben, hogy terményünket ott egy pár garassal feljebb eladván, ezáltal megkopott pörge kalapunk helyett egy újabbat szerezhessünk. Dézshez közeledve, a Szamos külső ágán lévő hídfőnél előnkbe áll egy hosszú kabátos izrael, az utivám elfogadására, innen a város mellett lévő hidhoz érve újból egy más kezét nyújtja a hidvámért. Ezekután szerencsésen beérve a városba, a piacon szekerünkkel helyet foglalánk, de ime ismét egy izraelita áll előttünk, és felszólít, hogy vékát tartozunk kibérelni a gabonamérésre **).

*) Szívesen számítnék becses közleményeire.

Szerk.

**) Utí s átalán álladalmi vámosokat igen, de magánvámosokat, vagy költségeket a nemesség fizetni nem tartozik. Erre határozott rendelet van, s a politikai hatóságok utasítják, minden panasza szigorúan eleget tenni.

Szerk.

ennyi zaklatás után, pro appetitu, tekinténk a közel korcsmába, hát ott is egy izraelita pinczérkedik: ekkor kilépve a piacra, ha a híres dézsi tornyot nem látjuk, egy hamar talán föl sem találjuk magunkat, hogy hol vagyunk!

Jól mondják, hogy mindenben van valami haszon; mert mi is ezen zavarunkon elmélkedve, eltöltők az áldott napot, a nélkül, hogy a kibérlett vékát igénybe vettük volna, — befogatva haza indultunk. Az élet maga elég keserű lévén, hogy szánkat is ne mindennapi boldogságban részeltessük, fölkerestük a dohánytrafikot, hát itt is zsidóval kell találkozunk, egyet sohajtva folytatók tovább utunkat, s miután újból a hid és utivám illetéket lefizetők, szerencsésen elhagytuk a várost, és itt a vámsorompónál pipára gyújtva mondók a zsidó vámosnak: hja! így nem jól megy, annyi költség és egy véka gabonát el nem adni. „Kérem még ezután nevekedik az utivám, mond a zsidó, tetszik látni ott azon épülő hidat a Szamos régi árkan, hihetőleg azért is itt fog vétetni a vám.” Az lehetlen — felölök — hisz mi rettegiek, és az egész nagy-szamosi felvidék nem is járunk azon az uton, mert az a Magyarországra vivő n.-bányai útvonalban esik, s így bizonyosan a magas kormány másképp fog intézkedni, minden különben is a Dézszelei közlekedés annyira meg van terhelve. Ezek után sietünk szekerünket beérni, melyen azon gondolatok közt érem haza, hogy nem most lesz az idő, melyben a dézsi piacot megkeressük, s nem csoda, hogy hetivásárai annyira csökkentek, a mire a költséges közlekedésnél még inkább befoly az is, hogy a minden tekintetben célirányos szombati hetivásár, a fennemlített haszonbérlek öröme, kedre tétetett át.

Gazdasági s egyéb érdekeinkről közelebbi tőbbit.

FALUSI.

KOLOZSVÁRI NAPLO.

* Míg nálunk május 1-sőjén, a tavasz ezen szép napján, mely régebben annyi kedélyes ünnepélyességekkel volt összekötve, borongó eső idő vala; addig Brassó vidékén, mint a „Kr. Ztg.”-ban olvassuk, e nap egyike volt a legszebbeknek. Az erős éjszakai szelek, melyek a mult hó végén dühöngtek ottan, mit se ártottak a virágos fáknak. De a cseresznye virágában és a vereké közt bizonyos fekete rovarok mutatkoznak, melyek sok kárt okozhatnak.

* Szébenből april 20-dikáról írják: A ágostai evang. hitv. követő erdélyi egyház kebléből tegnap este indult el egy küldöttség Bécsbe, mely Ő Felségének magyarországi körúthoz őszinte szerencsekívánatait kifejezve. E küldöttségnek egy másik feladata is van, az, hogy a birodalmi fővárosban mulatása alatt egy, az „erdélyi németekre” minden tekintetben fontos, s már évek óta függőben lévő kérdés (az evang. szász papság megszüntetett dézmája kárpótlása) megoldását előmozdítsa.

* Az erdélyi es. k. helytartóság elnöki hivatala a szébeni hivatalos laphoz az april 18-ról 19-re viradólag szerencsétlenül eléget Beszterce városi lakosok fölsegelésére hivatalosan felhív minden emberbarátot, Erdély lakói! — így hangzik a felhívás. — A derék polgárok közül százanként maradt családjakkal együtt fedél s majdnem ruházat nélkül, és csak a közfelfogó helység megleg részvételének lehet köszönni, hogy a nyomorok súlyos érzete első pillanatra enyhítve lőn. Gyors segélyre van itt szükség, a kenyér, ruházat és fedél nélkül nyomorgókról gondoskodni kell, mielőtt a durva tél elérkezne. Ennélfogva a szerencsétlenek részére ezennel minden helységben közadakozás nyitattik, melynek élén 0.0.0. k. Ap. Felsége neve áll, ki szokott nagylelkűségével 6000 pengő forintot méltóztatott utalván yozni a károsultak részére. Kegyes adományokat elfogad minden es. kir. politikai és rendőri hivatal és a községi eljáróságok.

* A tudományok főbb barátai, mint Schuller iskola-mester, Deutsch segésvári gymnasialis igazgató, továbbá Müller, Haltrich, Schuster s több más urak egy könyvet fognak kiadni a besztercei elégett lakosság fölsegelésére; tartalmaz az erdélyi népeletről írt cikkek és Beszterce városának történetét illetőleg egy tüzetes értekezés fogják képezni. A kiadást szébeni nyomda-tulajdonos Steinhäusen ur ingyen eszközli. Meg vagyunk győződve, hogy ezen nemes czég alatt alatt megindított irodalmi vállalat a lelkes magyar közönségnél is meleg pártolásban részesülend.

* Brassóban egy állatvédegyelet felállításának közelebről megpendült eszméje pártolóira találván, a tagok száma kellő mennyiségre szaporodása remélhető.

* Ki hitte volna! ? Kézdí-Vásárhelyen 16, mond: tizenhat serfőző-gyár van. Többre nincs is szükség.

* Ponori Thewrewk Józseftől két alkalmi magyar óda jelent meg Ő Felségei üdvözlétre. A mű pesti könyvtáros Lampelnél kapható 30 pkrért.

* Szomorú hír a családapákra és férjekre nézve, de nem hallgathatjuk el, hogy az idei nyári évszakon hölgyeink üvegkalapokat fognak viselni. Egy csehországi szalmakalapgyárban fehér és színes font üvegből részint megrendelések teljesítése, részint pedig üzlet végett finomszöveteket készínek, melyek szalmahímzéssel ékítve női kalapokra fognak földolgoztatni.

AUSZTRIAI BIRODALOM.

Bécs, máj. 1. A montenegrói fejedeleme visszatért honába ismét, miután Buol gróffal több ízben tanácskozott. Mint hallszik, a grófnak sikerült Danilo herceget meggyőzni az iránt, hogy rokonával, tanácselnök Petrovics Györggyel kibécsüljön, főleg a maga saját érdekében áll, s a herceg megis igénybe vevő, hogy nemcsak a nagybátyjával akar kiengesztelődni; hanem arra nézve is mindent megteend, hogy a nyugalmat a fejedelemségben helyreállítsa.

— Danilo-nak ugyancsak sietnie kell haza hegyei közé, mert biz ott vadászni folynak a dolgok. April 29-ki tudósítások szerint a tanács minden montenegróinak megtöltötte, a terület határain különös engedély nélkül átlépni. A „Zágrabi lap”-nak

írják, hogy Radonics Lukát oly börtönben tartják, hol rablók, gyilkosok vannak elzárva. A szegény kispapnak nincs ágya, eledele kenyér és kemény sajt. E miatt lázban is szenved. Egy april 19-ki levélben, hogy az elfogatások Montenegróban folyó vást tartanak Nagy az üldözés, kivált György tanácselnök rokonai s barátai ellen. Ez állapot nem tarthat soká. E levél szerint is valószínű Radonics Luka addigi fogságban tartása, a kinek 18-án, a midőn épen kiszabadulását remélné, új bilincsekkel rakták meg lábait, s készültek testileg is megfenyíteni a nyavalyást, mérték nélkül szabadonk rá a nadrágot.

KÜLFÖLD.

Anglia. Közlebről egy francia menekült, Roug-e, Londonban meghalt, párt-társai nagy pompával temették el. Mintegy tízezer egyen csatlakozott a gyászmenethez. Pyat Felix, Dilliant, Louis Blanc és egy flash nevű angol democrat beszédet tartottak a koporsó felett. A jelenyolt francia menekültek ezen felkiáltások által: „Vive la république constitutionnelle” — és „Vive la république démocratique et sociale” vettek a néhaitól végbúcsút.

Mesének bizonyult be, mintha a jelen kínai háboru kiütésekor a kínai felkelők flottája a császárral egyesült volna a brit erő könnyebb visszavetése végett; csak annyi az egész, hogy a ravasz és erőyes Jeh a tengeri rablók szétbarangoló hajóit jó pénzen a kormány zsoldjába fogadta, a mi Chinában éppen nem szokatlan eljárás. Sőt ellenkezőleg e hírrel, a birodalom központjában a kínai-angol összekapás óta a forradalom új lángra gyúlt. Csak életrevaló nemzeteknél hallgat el a polgári viszálykodás zaja oly pillanatban, midőn küllenség fenyegeti vészszel a hazát.

Mig a kínai hírek naponként nyugtalanítóbb hangok: másfelől a japán császárral a legjobb egyetértésben van Angolország. Chinába ágyunaszadok indultak nem rég; Japánba pedig egy pompás hajó, melyet ajándéka küldenek a japán császárnak.

Franciaország. A külpolitika Párisban még mindig előtérben áll. A császári kormány tagadhatatlanul nagy ügyességgel bír és nem csekélyebb szerencsével jár el a közvetítésben, — alig lön kiegyenlítő az angol-persa viszály, s neufchateli ügy is a megoldás pontjára vezetve, már is új vitakérdésekről hallani, a melyeknél vagy a tuileriák kabinetje maga ajánlotta fel közbenjárását vagy arra meg lön kérve, csak Szárdiniát, Montenegrót, Chinát hozzuk fel. A dunai fejedelemségekben némely francia lapok ön rováskokra nagy tüzzel izgatnak az egyesítés mellett, a nélkül csakugyan, hogy a kormány részéről derekas támogatást nyernének, a mely is belátja, kinek ügye az tulajdonképpen, a melynek ily módon eszközévé válnék. Az unionisták tulhajtásai otthon és honokon kívül össze fognak omlani magokban, és ha tényleg történi is tapintatlan eljárás, mely őket pillanatiglan fellovalhatja mint a mult évben az olaszokat, de utóvégre is a stambuli folséges védur érdeke s e mellett, mint ezt teljes bizonyossággal hisszük, egy szomszéd vas-akaralja az, mely a dráma utolsó felvonásához az elhatározó szót fogja szólni.

A neufchateli ügynek maholnap vége, azért hát siessen az ő arcját megnézni minden, ki rajta győ-

nyörüséget találta, mert nem marad belőle egyéb az ő unodalmas emlékének s az üres ezimnél, melyet a porosz király fekete-fehéri szalagos kalapjára fog hervadt virágszál gyanánt feltűzni. A svájci szövetség-tanács tudósította Kern tudóst, hogy a parisi conferentia közvetítő javaslatába beleegyezett. A ügynek jobbra fordultát észelve, a royalista-szökevények közül már többen vissza is tértek honi tüzelyűkhöz s a hatóság részéről kegyes elnézésben részesülnek. Több royalista-család pedig Poroszországba telepedett át.

Olaszország. Turinból az „A. A. Ztg.”-nak így írnak: „Il Diritto” politikai mozgalmakról akar tudni, a melyek Spezia- és Sarzanában kitörőben volnának; mirendezve a kormány csapat-erősítéseket indított oda, s a hatóságok által oly módon teszi intézkedéseit, hogy az ausztriai kormány és más szomszédainak legkisebb ügyök se legyen Piemont elleni új sérelmekre. — A belügyi miniszteriumtól kiadott rendeletek a barátok és apácák öszpontosítását illetőleg a legnagyobb szigorral hajtják végre, sőt igen neki mérgecsült sietséggel, úgy hogy a clericalis sajtó felkiált: mert a kormányban nincs elég bátorsága Ausztriával harcot kezdeni, mire nagy kedve volna, legalább a kolostorok ellen háborút indit. A sz. Teréz-szerzetbeliek egy részét Cherascóba küldék, a más részét Astiba. A benzések parancsot vőnek, haladék nélkül Casaleba menni, nem különben a dömések, a minoriták s a szent tamásiak ide vagy amoda. Folytonosan látni szerzetesekkel megrakott kocsikat, mint távoznak el innen különböző irányokba.

UJ POSTA.

„La Presse” egy cikket hoz a francia-angol szövetség fölött, melyben azt mondja, hogy Franciaországnak Angliávali szövetekezése egyike az európai civilizatio talpköveinek, s hogy a mely napon e szövetség rendületet szenved, az egész épületnek össze kell omolnia.

Rebesgetik, hogy Franciaország 10,000 embert fogna küldeni Chinába; ellenben mint bizonyost írják, hogy Gros báró rendkívüli fölhatalmazottként menend Chinába, hogy ott a fejlődésben levő eseményeket észlelje s azokról tudósítást tegyen Párisba.

Constantin nagyherczegnek Párisba érkezte felől most már körülményes tudósításink vannak. „Fogadtatása a párisi részéről igen is tiszteletteljes volt, ha e tisztelet alatt sok kandságot, föltett kalapokat s tökéletes hallgatást értünk. Sehol se hallzott egy árva felkiáltás is, még Tottleben tábornoknak sem. Lelkesedésnek tehát semmi nyoma, hacsak a kávécsók, vendéglősök s udvari szállítók által feltűzött orosz és francia lobogókat, nem akarjuk venni a párisi lelkesültsége jeleül. A felhivatalos lapok persze szokásuk vagy tartozásuk szerint csak fél igazságot vagy egész valótlan-ságot fognak Párisban is hirdetni, mint Toulonban s más-hol, fejeérnek mondani a feketét s viszont, a sugallat szerint.

A „Kölner Ztg.” szerint is feltűnt a lelkesedéshány, melyet a párisi nép a nagyherczeg — az orosz nemzeti törekvések ezen képviselője — iránt tanusított, bárha a nagyherczeg személye a hatást senkire sem téveszté el,

mint általános megvallják. Cowley lord csakugyan nem távozott el a nhg megérkezése előtt, mint állítják, a császár egyenes kívánságára, ki ekként szolt volna hozzá: „En jobban szeretem a Themze ködét, mint éjszak hidegét.”

Feltűnő körülmény az is mindenesetre, hogy az orosz nagyherczeg éppen azon napokban teszi Párisban látogatását, midőn Ausztria császára legelőtrevalóbb népénél teszi legmagasb látogatását. Az orosz politika éles szemének figyelmét nem fogja elkerülni az, hogy mialatt Koszta orosz nagyherczegét feltűnő hidegséggel, legalább közönyösséggel fogadják a francziák, az alatt az osztrák birodalom Folséges Fejét magyar hű alattvalói példatlan lelkesedéssel zárják keblökhoz.

Párisból máj. 2-án távirják: Koszta nherczeg ma sok kitűnő személyt fogadott az orosz követségi palotában. Ő fensége este nem jelent meg a nagy operában.

Stambulból jött újságok szerint: a cserkeszek készülnek az orosz területre becsapni.

Dr. Kern, ki f. hó 1-jén érkezett Párisba, a conferentia javaslatának egyhangú elfogadását vitte meg oda a svajci szövetség-tanács részéről. Mint Párisból f. hó 1-ről jelentik, a neufchateli ügyben tartandó utolsó értekezlet a jövő hét első napjaiban menend véghez. Egyébiránt Párisban, mint írják, már kezdik feledni Neufchatelt. Senkinek sincs nagy kedve a külpolitika-hoz; rossz kedv uralkodik itthon. Az idő rossz, a börze sem kedvező, s ha az idő így marad, a börze még kedvezőtlenebb arczot ölt, nem is véve tekintetbe más okokat, a melyek esetét idéznek elő. Minden panaszkodik a drágaság és pénzhiány miatt.

Moldovában, mint írják, főleg francia s orosz ügynökök izgatása szerzett az unionak néhány pártívet, a kik a szárd biztos Jassyan érkeztekor oly furcsa gyermekeskedést vívnek véghez. Egy csoport fiatalág rumán pásztorok phantastikus ölközetében, gyalog és lóháton, háromszínű zászlókkal, zene s énekkel kísérel az olasz biztos, nagy lármát ütve azok házai előtt, hol antiunionisták laktak, pereat-ot kiáltozva nekik, s általában a közönséget megháborítva. Másnap is tartott a gyermekjáték, bárba a biztosok mind mérsékletet ajánlának az örömben bőrbőlös csaknem kiugrott demonstrálóknak. Mind-ebből eléggé kitűnik, hogy a moldovai kormányzónak volt oka erőyes rendszabályokhoz nyulni, s a francia s orosz követek panaszaí folytán a szultán részéről megrendelt vizsgálat aligha a moldovai kormány ellen fog kiütni.

Londonból máj 1-jén táviratozzák: A „Daily News” szerint Palmerston lord megígerte, hogy a zsidók emancipatioja ügyében billt terjeszt elő — Az angol kormány ismét szerződött idegen-ezredeket a kínai hadjáratra. Genuai lapok felhívást közölnek a feloszlott angol-olasz legio tisztjeihez sat.

Sajtóhíradó. Mult 67 szám, 274 lap első hasáb, 52-dik sorában a szikra helyett olv. szikra; második hasáb 11-dik sorában olv. Ausztria és Szárdinia közötti feszültséget; harmadik hasáb 39. sor. első helyett olv. első. A 66-dik szám első old. 3-dik tüzca has. utolsó sorába megállit helyett olv. maga állit.

Bécsi hírek. Május 4-dikén. Magyar urbéri pap. 80/10. Nemzeti kölcsön 84/10. Arany pénz 7/10. vagy is egy darab 4 ft 49 kr. Ezüst 4/10.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ÁRON.

H I R D E T É S E K.

Hivatalos hirdetés

kivonatban.

A dicső-sz. mártónics. kir. járáshivatal f. é. ápril 21-ről 968 sz. a pályázatot hirdető sz. mártóni járásban megürült néhány község jegyzői állomásra, 400—350 és 300 eft. évi fizetéssel. A magyar, német és román nyelvet tudó pályázók adják beoda szabályszerű kérelmeiket f. é. május végeig

HIVATALOS.

(177) 2581. — 1857.

Csöd-hirdetmény!

M. Váshely szabad királyi városa részire f. év ápril 3-ról 2480 sz. alatt kelt magas helytartósági rendelet folytán engedélyezett s évi 500 ezüst rforint allandósított fizetéssel ellátott városi mérnöki állomásra ezennel csöd nyitattik.

Ezen államást elnyerni vágyakodók bizonyítványokkal illően felszerelt kérelmeket melyben állapot, — életidő, — vallás képesség, — politikai s erkölcsi maga tartás kimutatandó folyó év június 10-ig M. Váshely szabad királyi várossa tanácsához adják be mégpedig a közszolgálatban lévők illető hivatali előjárásig minden mások pedig közvetlen politiai hatóságuk utján.

Később beérkezendő kérvényekre nem fog tekintet vétetni.

Kelt M. Váshelyt, ápril 29-kén 1857

A tanácsból:

Petri ideigl. Polgárm.

Nem hivatalos.

(175) Alóírt egész tisztelettel jelenti a nagy érdemű t. cz. közönségnek, hogy belső torda-utczából a 10-dik számú ház alatti boltból áttette műhelyét belső hid-utczába a quártházon alóli 315 számú házhoz ajánlván továbbra is jutányos áron pontos szolgáltatást, elvált vendég-fogak készítését is eszontból és porcelánból

Kolozsváron, május 6-kán, 1857.
KONCZ JÓZSEF m. k.
metsző arany-míves.

(176) A herczeg Ruspoli-féle mocsai birtok, minden hozzá tartozó részeivel együtt vagy részenként szabad kézből eladó.
Ertekezhetni Kolozsvárt, orsz. ügyvéd Groisz Ferdinándnál.

(172) Egy jó-kínézeti egészséges és élénk, öt éves fiu-gyermek örökbe adandó, bővebb értesítést vehetni róla a szerkesztőségénél.

(173) 200 azaz kétszáz darab könyvek, többnyire régi romanok igen jutányos áron eladók. Bővebb értesítést vehetni róla a szerkesztőségénél.

(174) Egy segéd-gyógyszerész kíván Erdély hon valamely nagyobb városa gyógyszer-tárában alkalmazást nyerni. Ertekezhetni iránta Zach Károlynak címzett levéllel
N. Enyeden, máj. 6 kán

(169)

Füldő-jelentés.

Alóírt tisztelettel jelenti, hogy a

BÁZNAI FÜLDŐT

f. é. május 17-kén megnyitandja, s egyszerűsind van szerencséje közzétenni, hogy a meleg fürdők számára kiválasztott szobák czelszerűben vannak elrendezve.

Izletes étkeket s italokat és pontos szolgáltatást ajánlván minél számosabb látogatókat remélni bátorodik.

Bázna, (Medgyes mellett) ápril 22. 1857.
Ehrlich Mihály
a fürdő haszonbérője

A Medgyes melletti báznaí gyógyfürdő dr. philos és mag. pharmac. Folberth Frigyes ur vegytani vizsgálata nyomán (lásd Monographiajait: Die Baszner Heilquellen chemisch untersucht. Hermannstadt 1855) valóságos sós ásványviznek tekintendő, s különösen halold, bromi és jód tartalmának köszöni hathatos gyógyító erejét.

Alóírtak több éveken át volt alkalma ezen forrásnak gyakran csodatevő gyógyhatásáról alaposan meggyőződni a búzamos rheumatismus, köszvény elévült syphilis csontfájdalmak (gummaták, tophi.) börsyphilis, húzamos labfekélyek, a nagyobb részint hőszesz-váltohiedeglelés miatti lép- és májdagadás (hypertrophien.) a nyak- és lágyékmirigyek scrophulák elbetegedése, nehezen gyógyítható sennyeződ-kiütések (psoriasis syphilitica) s a neuralgia különféle alakjainál. Ennél fogva alóírt orvosi szempontból kötelesnek

érzi magát ezen sós ásványvízből meleg, vagy hideg fürdőt a szenvedő betegek javára ajánlani és kész bármikor fölszólításra a betegség állapotához képesti útataisával szívesen szolgálni Medgyes, április 22. 1857.
Dr. Binder cs. k. kerületi és fürdői orvos

(178) Karolyfejérvári vendéglős Kerekes János felszólítja festész D-y Istvánt, hízelezésének befizetésére, különben illető téren vesz elégtételt.

(179) (1-4) NEMZETI SZÍNHÁZ
Ma, vasárnap, május 10-én 1857.

BÚCSU ELŐADÁSA

oroszcászári udvari művész

Manhaupt Armin,

a legújabb mutatványokkal a bűvészet köréből.

Van szerencsém a tisztelt közönségnek legszívesb köszönetemet kifejezni azon szíves fogadásért, melyet előadásaim iránt számos látogatók által tanusított, — s ez alkalommal egyszerűsind azon biztosítással veszek búcsút, hogy mindig halásan fogok visszaemlékezni Kolozsvár nagyérdemű, műértő közönségére, mely pártfogásával tisztelt meg.

Teljes tisztelettel maradok a t. cz. közönség elkötelezettje Monhaupt Armin.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.

Mai számunkhoz egy félív melléklet van csatolva.